

Pristanišče Mazatlan se je vzdržalo.

VSTAŠI SO SE UMAKNILI PRED SVOJIMI ZASLEDOVALCI

Vstaši so premaknili svoj glavni stan, potem ko je bil zavrnjen njihov poskus, da zavzamejo obmorsko mesto z naskokom. — Kolona federalnih vojakov štirideset milj proč.

MEXICO CITY, Mehika, 25. marca. — Federalna ojačenja, katerim poveljuje general Evaristo Perez, bodo dosegla še danes Mazatlan, da pomagajo braniti to važno morsko pristanišče proti vztrajnim napadom vstašev, — soglasno s sporočili, ki so prišla od vojnega tajnika, generala Plutarco Callesa.

Ta oddelek, ki šteje baje več tisoč mož, je bil odposlan iz Irapuato pred par dnevi ter je včeraj dospel v Rosario, ki je oddaljen le štirideset milj od Mazatlana.

Poleg tega oddelka bo odposlan danes nadaljni oddelek iz Torreona proti Mazatlanu, pod poveljstvom generala Cardenasa.

Poročilo Callesa pa je dostavilo, da je odšel general Juan Almazan proti severu na zasledovanje vstaških čet v Chihuahua.

General Jaime Carillo je informiral predsednika Portes Gila včeraj zvečer, da je ostal položaj krog Mazatlana neizpremenjen po včerajšnji bitki. Rekel je, da so vstaši obnovili streljanje s semptami, a brez učinka in da so federalni opazovalci videli težko gibanje vstašev z avtomobili v smeri proti Venadilla, štiri milje proč.

General Perez je brzojavil včeraj, da so bili trije vstaši ubiti v nočnem napadu na Rosario. Buletini so opisali vstop Pereza kot "zajetje", vendar pa ni opaziti nikakih znakov, da bi se vršili kakšni boji pri njegovem vstopu v Rosario.

Vstaši pri Mazatlanu so zapustili baje svoje pozicije ter se koncentrirali na drugi točki, nadvladujoči pristanišče.

JUAREZ, Mehika, 25. marca. — Pri Piedra Negra se je završil oster boj med vstaši in vladnimi četami. V boju so bili vstaši zmagovalci. Edina železniška proga, ki veže glavno mesto z Združenimi državami, je vsled tega ogrožena. Vstaški general Escobar je prisilil vse tukajšnje trgovce, da so za eno leto naprej plačali davek.

Vladni letalci, ki so včeraj metali bombe na mesto Jimenez v državi Chihuahua, so ranili šest civilistov.

NOGALES, Sonora, Mehika, 25. marca. — Iz vstaškega glavnega stana je dospela poročila, da je bil ameriški letalec Morrison, ki je moral pristati v vstaškem ozemlju pri Cananeji, brezpogojno izpuščen. Odvedli ga bodo na mejo, odkoder se bo lahko podal v Združene države.

REKLAMNI

BOJ SE JE ŽE PRIČEL

Velika reklamna kampanja glede prohibicije se je pričela. — Propaganda za prohibicijo in proti nji je v polnem tiru.

WASHINGTON, D. C., 25. marca. — Obsežna kampanja za prohibicijo in proti nji se je pričela. Študenti imajo prednost, da obvladajo prohibicijski urad in da imajo za seboj predsednika Hooverja. Za svojo prohibicijsko propagando so vzeli za vzgled vojno propagando Hooverja. Prohibicijski urad pa jim je dal na razpolago 50.000.

Nasprotniki prohibicije pa tudi niso bili leni. Oni niso čakali na Hooverja, pač pa že davno spravili v tek svojo lastno propagando. Pri tem jim je prišlo v dobro, da so imeli na svoji strani dejstva ter bogate izkušnje s prohibicijo, dočim so navezani suhači, na kojih čelo so se sedaj postavili najvišji uradniki dežele, na obljube ter zakrivanja kot že izza desetih let.

Včeraj zvečer je bil objavljen prvi propagandni dokument v tej kampanji za prohibicijo in proti nji. To je 34 strani obsegača brošura Zveze proti prohibicijskemu amandamentu pod naslovom: Škandali izvedenja prohibicije, ki navaja celo verigo zaničevanj postav in zločinov, ki so bili posledica sprejema prohibicijskega amandamenta. Razkritja zadnjih mesecev so bila prav posebej upoštevana.

AMERIŠKI DRŽAVNI TAJNIK JE DOSPEL S FILIPINSKEGA OTOČJA

Novi državni tajnik je došel domov. — Zadrege so se pričele kupičiti. — Dosegel je New York, ko je postalo zunanje obzorje zelo viharno. — Težave s Kanado in z Mehiko. — Vstaši dobivajo najbrž iz Združenih držav orožje.

WASHINGTON, D. C., 25. marca. — Polkovnik Henry L. Stimson, ki je došel predvčerajšnjim v New York ter bo prišel v Washington v torek, da prevzame tam državni department, je prevzel težko breme diplomatskih zadržev.

Ko je bil izbran, da potane Hooverjev državni tajnik, je izgledalo mednarodno obzorje popolnoma jasno. Mr. Kellogg je domneval, da bo pustil svojemu nasledniku popolnoma čisto mizo.

Od takrat naprej pa so se razvile zadrege v različnih delih sveta. V prvi vrsti se mora lotiti vprašanj, ki so se pojavila vsled potopa angleškega skenerja "Tamalone" od strani naše prohibicijske mornarice na visokem morju. — To vprašanje je zelo trnjevo, posebno ker je takozvani žganjarski čoln obratoval pod kanadskim registrom ter je Kanada že itak daleč volje radi našega previsokega tarifa na stvari, katere pošilja semkaj.

To je bilo razvidno iz odklonitve dominijanske vlade, da razsiri pogodbo, katero imamo z njo glede omejitve tihotapstva z žganjem preko meje.

Ko je bil izbran Stimson, je uživala Mehika navidez dobo miru. Poslanik Morrow je uravnil kontroverze ter spravil spor radi zemljiške postave v dobro obliko. Od takrat naprej pa se je razvil najbolj razširjeno revolucijonarno gibanje v deželi.

Kljub nadaljnemu obstoju odredbe, da se sme pošiljati orožje in municijo le federalni vladi, dobivajo vstaši orožje, municijo ter celo aeroplane od nekdaj in bitke slehni dan kažejo, da imajo vstaši vir dobav. Če bo šla stvar tako naprej, bo mogoče prišlo celo do oborožene intervencije z naše strani.

Sklepi glede naših gibanj bodo prišli pod uradovanjem Stimsona. Mi še vedno lovimo bandite — ali patriote — v Nicaragvi, polju Stimsonove inicijative in mednarodnih zadržev.

Tukaj pa se končuje primera z maršalom Fochom. General Sarraill je bil aktiven politik ter kandidat za parlament na radikalnem tiku. Maršal Foch pa se je vedno izogibal politiki.

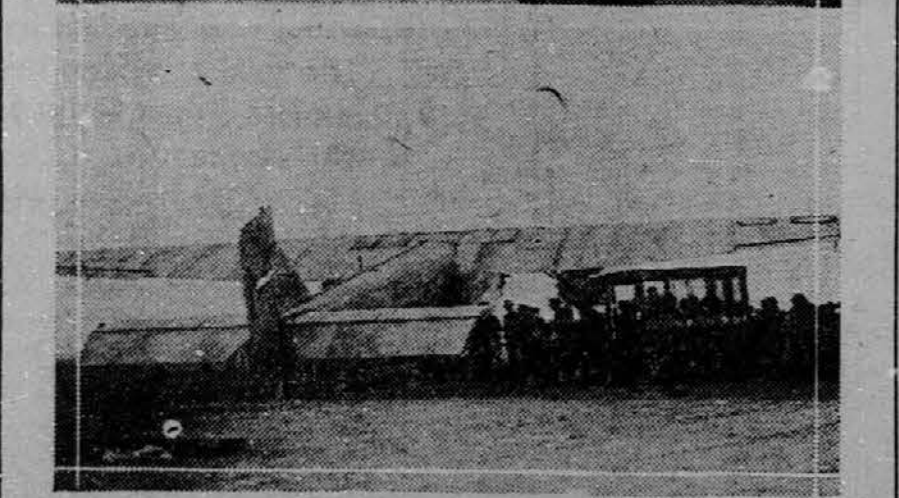
Sarraill je bil znan kot antikatalik in svobodnostec ter je vrgel v ječo večino katoliških voditeljev v Siriji. Foch pa je bil navdušen katolik; eden njegovih bratov je jezuit, dočim je bil sam vzgojen od jezuitov ter je hodil k maši vsako jutro, kadar je bil v Parizu.

Neki taksi voznik, namenjen na dom generala Sarrailla ter noseč znak komunistične stranke, je pripomnil žalostno, da si ni izbral general Sarraill pravega časa za svojo smrt.

Župan Tokio resigniral radi grafta.

TOKIO, Japonska, 24. marca. Župan Otchuke Iki iz Tokija, ki ni hotel resignirati prej radi kritizirane mestne uprave v zvezi s preiskavo grafta, se je končno udal pritisku ter predložil svojo resignacijo guberniju.

ZRAČNA POŠTA MED MEHIKO IN ZDRUŽENIMI DRŽAVAMI

Dva pogleda na vsekovinski Fordov zrakoplov, s katerim je colonel Lindbergh otvoril zračno pošto med Mehiko in Združenimi državami. Na prvem poletu je imel seboj razen pošte tudi devet potnikov.

GEN. SARRAIL JE MRTEV

General Sarraill, tekmeč Focha, leži mrtev, skoro neopažen. — Imel bi lahko službo maršala, če bi levo krilo vladalo Franciji leta 1917.

PARIZ, Francija, 25. marca. General Maurice Emmanuel Sarraill, ki bi lahko imel mesto Focha, če bi stranka levier vladala Franciji leta 1917, je ležal včeraj mrtev, praktično neopažen sredi narodnega žalovanja za mrtvim maršalom.

Velike ljudske množice so se gnetle krog Arc de Triomphe, da vržejo zadnji pogled na krsto Focha, dočim je le pešica ljudi odšla na boulevard Pereire, da si ogleda truplo generala, ki bi postal najvišji poveljnik francoskih armad, če bi uspel Joseph Caillaux v svojih političnih ambicijah.

Znan je kot zmagač prve bitke pri Verdunu leta 1914, nato kot poveljnik solunske fronte ter še pozneje kot mož, ki je dal obstrčevati Damask. Celo njegovi najbolj trpki politični sovražniki so priznavali, da je bil velik vojaški voditelj.

Tukaj pa se končuje primera z maršalom Fochom. General Sarraill je bil aktiven politik ter kandidat za parlament na radikalnem tiku. Maršal Foch pa se je vedno izogibal politiki.

Sarraill je bil znan kot antikatalik in svobodnostec ter je vrgel v ječo večino katoliških voditeljev v Siriji. Foch pa je bil navdušen katolik; eden njegovih bratov je jezuit, dočim je bil sam vzgojen od jezuitov ter je hodil k maši vsako jutro, kadar je bil v Parizu.

Neki taksi voznik, namenjen na dom generala Sarrailla ter noseč znak komunistične stranke, je pripomnil žalostno, da si ni izbral general Sarraill pravega časa za svojo smrt.

Župan Tokio resigniral radi grafta.

TOKIO, Japonska, 24. marca. Župan Otchuke Iki iz Tokija, ki ni hotel resignirati prej radi kritizirane mestne uprave v zvezi s preiskavo grafta, se je končno udal pritisku ter predložil svojo resignacijo guberniju.

ECKNERJEV "ZEPPELIN" NA ŠTIRIDNEVNEM POTOVANJU

65 ljudi se nahaja na krovu. — Hčerka iznajditelja je napravila svoje prvo potovanje z vodljivim zrakoplovom. — Na krovu je tudi Lady Drummond Hay.

FRIEDRICHSHAFEN, Nemčija, 25. marca. — Vodljivi zrakoplov Graf Zeppelin je odšel na sredmorsko potovanje, prvo daljše potovanje iz časa, ko se je vrnil iz Združenih držav, v preteklem poletju. Križarenje kakih pet tisoč milj je bilo zasnovano za naslednje štiri dni. Velika zračna ladja bo poletela preko Švice, Francije, Italije, Palestine, Grške, Carigrada, Romunske, Bolgarske, Jugoslavije, Madžarske in Avstrije. Tekom potovanja ne bo pristala.

45 minut po polnoči so privlekli bogato razsvetljeno zračno ladjo iz hangarja na letalno polje, kopačice se v mesečini. Več sto razdvojenčev se je zbralo, da opazujejo odhod. Oproščena vezi, se je zračna križarka hitro dvignila do višine dvestotih metrov, nakar je obrnila svoj rillec proti iztoku.

Vodljivi zrakoplov ima na svojem krovu 24 potnikov ter posadko eno in štiridesetih, poleg velike množice pošte. Pričetek je bil izvršen ob ugodnih vremenskih razmerah.

Odlični med potniki sta bili dve ženski, grofica Brandenstein-Zepelin, edina hčerka grofa Zeppelina, ki je napravila svoje prvo daljše potovanje v zračni ladji, in Lady Drummond Hay, angleška pisateljica, ki se je udeležila poleta v Ameriko.

Honduraši pregnali nikaraške vstaše.

TEGUCIGALPA, Honduras, 25. marca. — Nekako sto nikaraških vstašev, bežečih pred ameriški četami, se je zateklo na hondursko ozemlje, a so zbežali zopet nato na nikaraško ozemlje, kakor hitro so se pojavile hondurske čete.

Zarota baje zatrta v kali.

SOFIJA, Bolgarska, 25. marca. Bolgarske oblasti so vzdržale danes tajnost glede razkritja takozvane komunistične zarote, tilkoč se vseh balkanskih držav. Številne aretacije so bile izvršene po celi Bolgarski.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslavijo		v Italijo	
Din.	500 \$ 9.30	Lir	100 \$ 5.75
"	1,000 \$ 18.40	"	200 \$ 11.30
"	2,500 \$ 45.75	"	300 \$ 16.80
"	5,000 \$ 90.50	"	500 \$ 27.40
"	10,000 \$ 180.00	"	1000 \$ 54.25

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma z našim zvezom v starem kraju v stanu enižati pristojbino za taka izplačila od 3% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30. — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEH DO TREH TEDNIH
NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA
PRISTOJBINO 75c.

SAKSER STATE BANK

62 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: Barclay 0350

120 izrednikov aretiranih.

PARIZ, Francija, 25. marca. — Komunističen izrednik, ki se je končal z aretacijo 120 komunistov, je bil povzročen včeraj, ko je skušala policija zaslišati nekega inozemca, ki se je udeležil nekega komunističnega setanka. Več policistov je bilo poškodovanih.

Španske letalce so videli nad Afriko.

SEVILLA, Špansko, 25. marca. Neko brezlično sporočilo je javilo, da je letel španski transatlantiški aeroplan, "Jesus Grand Poder", preko rta Jubi, na zapadni obali Sahare. Aeroplan je namenjen v Rio de Janeiro.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniški nedelje in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Barclay 6189.

MOONEY IN BILLINGS

Ko se je Amerika pripravljala na vojno, je bilo vse tako dobro organizirano in urejeno, da nasprotniki vojne niso smeli oziroma mogli ust odpreti.

Gorje človeku, ki bi se vojni javno protivil, ali bi si drznil kaliti navdušenje za vojno, ki so ga agenti Wall Streeta ustvarjali po deželi.

Pred dvanaajstimi leti se je vršila v San Franciscu velika parada, koje parola je bila, da se mora Amerika udeležiti vojne za demokracijo.

V San Franciscu sta bila tedaj tudi delavska voditelja Mooney in Billings, ki nista preveč trdno verovala v demokracijo in nista tajila svojih nazorov.

Postala sta torej nevarna splošnemu razpoloženju. Tekom parade je eksplodirala bomba. Kdo jo je vrgel, so zaenkrat še ne ve.

Oblasti so na podlagi okolišnih dokazov obdolžile, obtožile in obsodile Mooneya in Billingsa.

Še danes, po dvanaajstih letih sta v ječi, dasi nista bombe vrgla. Kdo jo je vrgel, se zaenkrat še ne ve. Da je nista Mooney in Billings je pa danes že dokazana stvar.

Pred par tedni je bila pri governerju države Californije delegacija, ki se je zavzela za oprostitev Mooneya in Billingsa.

Governer je obljubil, da bo natančno preštudiral predloženi mu dokazilni material. Zaenkrat seveda še nima časa, ampak se bo bavil s tem šele potem, ko bo zakonodaja odgodena.

Kar tako mimogrede je pa dostavil governer Young, da doslej ni še ničesar bistvenega videl ali slišal, kar bi omajalo njegovo vero v Mooneyevo in Billingsovo krivdo.

Dotični delegaciji sta načelovala dva najuglednejše ameriška advetnika, Clarence Darrow in Frank P. Walsh. Tudi sodnik Griffin je bil v delegaciji.

Sodnik Griffin je vodil proces, ki se je končal z obsodbo Mooneya.

In nadalje je bilo v deleraciji šest porotnikov, ki so svoječasnno proglasili Mooneya krivim, dočim so danes prepričani o njegovi nedolžnosti.

Tekom dvanaajstih let se je pojavilo nešteto prič, ki so pričale o Mooneyevi nedolžnosti.

Osebe, ki so tekom obravnave pričale zoper Mooneya in Billingsa, so druga za drugo izjavljale, da so bile v to prisiljene ter da so vedoma govorile neresnico.

Nazadnje je ostalo le še pričevanje ene same priče — prostitutke Estelle Smith.

Tega pričevanja se je oklepala država kot klop.

Smithova je namreč prisegla, da je na dan parade videla Billingsa z bombo ter srečala Mooneya in njegovo ženo v neposredni bližini eksplozije.

Mooneyev zagovornik je dvomil o tej izjavi. Da, celo uverjen je bil, da je državni pravdnik Fickert napotil Smithovo h krivi prisegi. Toda dokazov ni imel in ni mogel omajati resničnosti njene izjave.

Državni pravdnik Fickert je bil pozneje izbačen iz odvetniškega stanu. Zastran poštenosti ga najbrž niso izbačili.

Nazadnje je pa še Smithovo zapekla vest.

Te dni je izpovedala, da jo je državni pravdnik Fickert pregovoril, da je pokrivem pričala ter da je bilo vse, kar je govorila o Billingsu in Mooneyu, zlagano.

S tem se je zrušila fronta, ki so jo zgradili nasprotniki proti Mooneyu in Billingsu ter obenem proti gibanju zavednih delavcev v Californiji.

Kdo ve, kakšnega izgovora se bo governer Young sedaj poslužil.

No, gospoda ni preveč izbirljiva. Dobrodošel ji je vsak izgovor, pa naj bo še tako jalov.

Ne Prevroče—Ne Premočne

To je zgodba o značilnem podvigu OLD GOLD.

To je pristno ameriška zgodba. Kaj takega bi se ne moglo pripetiti nikjer drugje na svetu.

Poldrugo leto prej, predno so bile OLD GOLD rojene, so njihovi izdelovalci vpraševali kadilci vsepovsod, kaj je narobe z njihovimi priljubljenimi cigaretami.

"Prevroče," so rekli nekateri.

"Prehitro gore," so pripomnili drugi.

"Grlo opečejo," so dostavili tretji.

"Premočne," jih je dosti reklo.

Nato so se izdelovalci OLD GOLD podali na delo, pripravljali izdelek z izdelkom ter jih dajali kadilcem po deželi.

Slednjič je bila razglašena sodba: "Pogodili ste!"

In tako je nastala rahlejša, hladnejša in okusnejša cigareta, ki zadošča okusu, pazi na grlo er kakor žamet vašemu jeziku.

In to je resnična, nepretirana zgodba o veličastnem uspehu OLD GOLDS.

20 ZA
15 CENTOV

OLD GOLD

Dopisi.

8 pota.

Rojak Anton Jerina me omenja v svojem dopisu iz Claridge, Pa., ter pravi, da se zadnja leta držim le zapada. Da, to je res. Leto ima pa premo mesecev, da bi mogel človek vse naselbine obiskati. Dobro so mi pa znane iz prvotnih let naselbine, katere Mr. Jerina omenja. Pri Imperial in Federal, Pa., sem pred davnimi časi premogani. Rojak Jerina omenja slabe delavske razmere. Nič kaj bolje ni na Jugozapadu, kjer se sedaj mudim. V Arkanzasu se dela po en dan v tednu, v južnem Kansasu pa po dva dni, pa še takrat se dobi le dva do tri vozičke za naložiti. Neki delavec mi je ternal, da skoraj toliko tobaka pokadi, kolikor zasluži.

V Kansasu in Arkanzasu je precej Slovencev, med njimi nekaj farmerjev, večina jih je pa zaposlenih v premogovnikih.

Pozdrav!

Matija Pogorelec.

North Stratford, N. H.

Zima je pri kraju in z njo tudi povečini gozdarsko delo. Gozdarji bodo sedaj počivali in se pripravljali za sezono, ko se les zopet začne beliti, kar nastopi v prvi polovici meseca maja.

Zimo smo imeli izredno milo. Decembra in januarja je bilo le okrog 4-5 inč snega in večkrat dež. Februarja in marca ga je padlo po gorah do 3 čevlje, po dolinah pa do 6-7 inčev. Mraz je bil le par dni. Najhuji mraz je bil 11. marca. Bilo je 33 pod ničlo. Druge dni pa je bilo večinoma toplo, kar je nenavadno za ta kraj. Dosti zim je tukaj od 4-8

čevljev snega, mraz pa je že tudi dostikrat pahnil srebro do 55 pod ničlo.

O delavskih razmerah sedaj ne morem dosti poročati. Kot sem že omenil, je končano delo pri spraviljanju desa iz gorovje do železniskih prog in mnogo delavcev je izgubilo delo vsaj za mesec dni. N. kaj jih bodo še zaposlili pri splavanju lesa po rekah, kar pa sedaj še ni mogoče, ker so reke polne ledu.

Za dobo, ko se les začne beliti, pa se obeta to leto dosti dela. Groveton Paper Co., Inc., ki je lansko leto imela zaprte svoje gozdarske campe celo leto, bo letos zopet začela delati. Zaposlila bo od 400-500 gozdarjev.

International Paper Co., bo tudi izsekavala večje parcele gozda v tem kraju. Poleg je še New Hampshire State & Heading Mill, kjer rabijo le trdi les in ga začnejo sekati pozno na jesen.

Papirnice delajo vsaki dan. Plače so od 45c do 70c na uro. Dela se 8 ur. Groveton Paper Co. Mill rabi na dan 150 klastrov drv. Več je papirnice pa so v Berlin, N. H., ki je oddaljen od tu 47 milj. Tukajšnja Brown Co., ima 2 papirnice in v vsaki rabijo na dan do 500 klastrov drv.

Poleg Brown Co., so tam tudi papirnice last International Paper Co. Brown Co. ima 16 gozdarskih camp in izsekava do 170.000 klastrov drv na leto. Gozd ima oddaljen od Berlina, N. H. 60-90 milj. Drva splavijo iz gozda do papirnic. Drugačne težave pa so tam za spravljati v gozd potreben živež za ljudi in konje. Naj omenim le, da stane seno, pripeljano do campe, \$55.00 tona. Ravno ta

ko je z drugimi potrebinami in morskodo, ki je tam vzel kako delo za izgotoviti, je trdo delal, a iz gozda šel s praznim žepom.

Vzrok je, ker so slaba pota in potrebine morajo, prekladati tudi iz vozov na čolne, ter zopet obratno, predno pridejo na mesto, do camp, kar povzroča visoke cene.

Plače v papirnicah so enake onim v Groveton, N. H. Delavci so večinoma kanadski Francozi in Rusi. Mesto je prijazno in šteje okrog 18.000 prebivalcev. Slovencev ni tam nobenega, kar se čudno vidi, kajti papirnice delajo ponavadi redno vsak dan, dočim je po drugih industrijah počitnice dosti-krat več, ko dovolj. Vpoštovati je

tudi treba, da industrija papirja ima bodočnost, katere marsikatera druga industrija nima.

Tu je blizu kanadska meja in mnogo tukajšnjih papirnic je do pred par let nazaj izvažalo ogromne množine drv za papir čez mejo. Kanadska vlada pa je to ustavila.

V Canadi je les po ceni, delavci pa tudi, kar je bilo, kot nalašč za tukajšnje kompanije, a zvite buče so si znale pomagati. Ker niso smeli več čez mejo izvažati drv, so tam pokupili gozdove, zgradili papirnice in sedaj tudi tam izdelavajo papir, kar kolikor toliko vpliva na tukajšnji obrat. Groveton Paper Co. je poprej tukaj obratovala papirnice po noči in po dnevu, odkar pa imajo papirnice tudi v Canadi, pa samo po dnevu. Ravno tako je z drugimi papirnicami.

Opojnih pijač se dobi kljub ostrim postavam, kolikor kdo hoče. Minulo poletje je bilo od meje do Lancastera, N. H. v razdalji 40 milj, 400 posebnih policistov, ki so imeli nalogo paziti, da ne bi kdo kršil prohibicijski zakon, in paziti na vsak avtomobil, kaj vozi, toda pijane ljudi obojega sploh se je videlo kjer je kdo hotel in pijačo se je dobilo skoro v vsakem drugem poslopiju. Torej vrag razumi to prohibicijo in postave. Slavni "Léne Hause" v Beecher Falls, N. H., je minulo jesen pogorel do tal. Tam je bila Meka za žejne Američane.

Sliši se, da ga ne bodo več obnovili, ker se menda temu upirata obe vladi, ameriška in kanadska.

Pri družini Louis Kordiš se je minuli mesec vstavila štoklja in jim pustila za spomin hčerko, prorojenko.

Naročnik.

Pecks Run, W. Va.

Tukaj smo skoro vsi zaposleni v rudniku ker drugega dela sploh ni. Prebrirati ne moremo dosti. Kamor gre človek, povsod je enako. Delavske razmere so sedaj pod ničlo. Še tisto malo, kar plačajo, nam nazaj poberejo, tako da ubogi trpin skoro zastonej gara. Ne preostaja nam drugega kakor nadati se boljših časov.

Rojak Anton Šereclj je šel pred kratkim v bližnjo naselbino ter prenočeval v hotelu. Baje je imel pri sebi precej denarja. Dne 17. marca zjutraj so ga našli na pasu obehšenega pod mizo. Ni izključeno, da se je pripetil zločin. Na obrazu je imel krvave podplutbe, odvzeta mu je bila žepna ura in ves denar. Iz bančne knjižnice je bilo izrgano dotično mesto, kjer je bilo zapisano, koliko denarja je imel na banki. Doma je bil iz Doljnegu Zenana pri Hlirski Bistrici na Notrantskem. Zdi se mi, da ni ma tukaj nobenih sorodnikov.

V starem kraju zapuščena mater, enega brata in tri sestre. Bil je član društva Svodoba, S. N. P. J. člani so mu darovali lep venec v zadnji spomin. Pogreb se je vršil dne 19. marca v Clakesburg, W. Va. Počivaj v miru in lažka naj Ti bo ameriška gruda!

John Grill.

Peter Zgaga

Pred sodiščem ali na policijske včasi sliši kako čudno reč.

Tako je naprimer neki obtoženec zatrjeval, da je bil popolnoma trezen.

— To pa že ni res — je ugovarjal policist. — Popolnoma je bil pijan. Če bi bil trezen, bi se lahko prepričal, da je pijan.

Tokrat, ko ti ljudje nehajo pripovedovati, da si se postaral in smatrajo tvojo starost za nekaj samo po sebi umevnega, takrat prijatelj, si se zares postaral.

Bivši bolgarski kralj Ferdinand se je podal v Afriko, kjer lovi metulje.

Njegov sin Boris je odšel na lov za nevesto v Rim.

Kateri bo imel več sreče? Skoro bi rekel, da oče.

Kajti če bo sin v Italiji nevesto ujel, bo moral povabiti Mussolinija za starišino. Jaz bi ga že ne hotel gledati na očetni.

Časopisje poroča, da je bivši predsednik in sedanji najvišji sodnik v deželi, Taft, poslal nekaj svojih starih oblek nakamu revnemu farmerju na Zapadu.

Če so obleke še iz istega časa, ko je bil Taft predsednik in če bodo farmerju prav, potem farmer najbrž ni tako potreben kakor oravi.

Ne bom rekel, da so vse ženske take, toda nekatere so.

Mož, ki ni bil posebno vzoren, toda mož je bil vendarle, je imel hudo ženo in second-hand karo, za katero je dal stopetindevetdeset dolarjev.

Ker nesreča nikdar ne počiva, je nekoč zamišljen vozil preko železnih tračnic — malo je zaropotalo, pa je bilo konec vsega.

Vdova je vložila tožbo. Kompanija se je izgovarjala, da je bil mož sam kriv svoje smrti, ker ni pazil na signal. In tudi porota je tako odločila.

Toda kompanija je bila veliko-lušna ter je dala vdovi dvestot dolarjev odškodnine. Ni veliko, toda kar je, je dobro.

— Saj so še pošteni — je pripovedovala vdova svojim prijateljem — kara je koštala stopetindevetdeset dolarjev, meni so jih pa dali dvesto. Pet dolarjev sem vseeno na dobičku.

— Kako dolgo si poznala svojega moža, — predno si se poročila z njim? — so vprašali rojaki-njo.

— Ko sem se poročila z njim? — je odvrnila — ga sploh nisem nič poznala. Par dni po poroki sem ga pa spoznala popolnoma.

Žena je ponoči britko zajokala.

— Kaj ti je, za božjo voljo? — jo vpraša mož.

— Oh, sanjalo se mi je...

— Kaj se ti je sanjalo?

— Sanjalo se mi je, da sem prišla v veliko trgovino, kjer so bili sami možje naproday.

— No, počem so jih pa prodajali?

— Povprečno po petsto dolarjev. Par jako lepih sem tudi videla, ki so bili po tisoč dolarjev.

In eden, ki je bil posebno lep, je bil dvatisoč dolarjev. Oh, kako je bil lep!

— No, no, nikar ne sanjaj takih neumnosti, — je rekel mož že malo jezno. — Zaspil in kaj drugega sanjaj. Čakaj, še nekaj. Ali si tudi kakega takega videla, kakor sem jaz?

— O seveda, seveda, — je hitela odgovarjati. — Bila sem tudi v basementu. V basementu je bil sale in so jih prodajali po dva za kvoder.

Nedelja je bila Cvetna, prihodnjo nedeljo bo Velika noč.

Stavim, da bom štirinajst dni po Veliki noči ali pa še prej srečal kakega rojaka na Cortlandt Streetu in ga ustavil z besedami:

— Lej ga no, kam se ti pa tako mudi?

— O nič. Na Washington Market grem pogledat, če je kaj grozolja naproday. Se mi zdi, da so ga lani že prodajali ob tisti času.

USODA AFRIŠKIH ZAMORCEV.

Severna Afrika je od Maroka do Egipta še danes čudopolna Jutrova dežela. Južna Afrika pa je nasprotno popolna Evropa in ne več kolonija. Evropski naseljenici Holanci, Francozi, Nemci itd. so prenesli tu sem svojo zapadno kulturno, si uredili deželo in dom po starih predanjih, pozabili na staro domovino in se čutijo danes samo še kot Afričani, ki imajo svoj lastni afriški nacionalizem in svoj lastni afriški jezik, nekako deljeno flamščino. Južnoafriška Unija je danes sicer angleška kolonija, a z lastno narodno afriško vlado. Javni napisi so vsi dvojezični, angleški in afriški. Južna Afrika je dežela bodočnosti, tako bogata in prostrana kakor Francija, Belgija, Holandska, Švedska in Norveška skupaj.

Kapstadt je kljub množičnemu malajskemu prebivalstvu mesto s severnoevropskim lice. Hladi, večina enodružinske stavbe, z nordijsko strmo streho, so domače, praktične in očarljivo ljubke. Okoli njih cvete tropski rastlinski raj, ki se mu pridružujejo sportna igrišča z odprtimi kopalnicami in ribniki, na katerih se ziblje rdeča in modra nokota. Mesto prepletajo bujni sadovnjaki in vinogradi ter prekrasni gozdovi tropskega drevja, ki se raztezajo od morske obale do najvišjih gorskih vrhov kakor orjaški botanični vrt. Kolopasko gorovje, ki se dviga v gospodujoče piramide, daje deželi s svojimi nepopisno romantičnimi oblikami poseben značaj in varstvo proti severnim vetrovom. V prekrasnih morskih zajedah se mešajo globoko modre vode dveh svetovnih oceanov: Atlantskega in Indijskega. Najmodernejša kopališča pred katerimi obledi evropska riviera, so vsakdanji cilj tisočev avtomobilov. Vse okoli tepe vile in stari dvorci, igrišča, vrtovi — najlepša slika miru in pokoja, kakor bi bili južni Afričani odkrili zadnje tajne domačnosti in prikupnosti človeškega domovanja.

Stoletja strašnih bojov so do deželo izistila in pognojila s človeško krvjo. Belo plemje je črne domačine deloma iztrebilo, deloma potisnilo v notranjost in zaslužila. Črnce poznajo tu le kot hlapece; brez vseh pravic so, brez vsake pravne zaščite. Povsodi tu dela črnce za belega človeka, ki sam ne gane niti z mezinem. Tako si ne more južnoafriški črnce niti predstavljati, da je onstran morja dežela, kjer ni črncev. "Ko pa potem dela za belega človeka, če ni črncev?" — tako vprašuje. Dasi ravno je suženjstvo že davno odpravljeno, vendar s črnci ne ravna kakor z ljudmi. V Kapstadtu morajo biti ob 9 zvečer vsi črnci v svojem okraju, ki ga brez posebnega dovoljenja vso noč ne smejo zapustiti. V notranjosti dežele ne smejo hoditi po trotoarjih, marveč le po a.edi ceste. Na sodiščih velja le izpoved belih prič. Svojo vest tolažijo beli Afričani z izrekom sv. pisma: "Kamovi sinovi naj bodo hlapeci svojih bratov."

Po vsej deželi stoje holandski gospodski dvorci najčistejšega sloga, čuda kolonialnega stavbarstva in staroholandske kulture. Prastari, v Evropi že davno izumrli plemiški rodovi gospodujejo tukaj do današnjega dne; hugenoti, ki so z vsem svojim premoženjem in svojimi velikimi predažnjimi nšili sem pred protireformacijo in inkvizicijo, pred tremi velikimi revolucijami, ki so iztrebile njihove brate v Franciji. Sedaj se imenujejo Afričani in so svoj prvotni materni jezik že davno pozabili. O ogromnih prekrasnih veleposestvih teh ljudi, o njihovih sadovnjakih in diamantnih poljih Evropejci niti ne sanja. Bogastvo Južne Afrike zelo spominja na ameriške razmere, le da je tu doma tudi velika tradicija starih plemiških družin, ki je dala deželi resnično, lastno kulturo in ne samo civilizacijo. Žel, da je ta kultura v socialnem pogledu za sto let zaostala in je v razpisu krščenstvu.

Uspešno delo romunske vlade.

Po nastopu Maniujeve vlade je rumunski parlament pričel oživljeno zakonodajno delo ter posvetil vso pozornost zanemarjeni državni upravi in nje čiščenju. Eden izmed najvažnejših zakonov, ki jih je zadnje čase sprejela rumunska zbornica, je vsekakor zakon o komercializaciji državnih podjetij. Namen zakona je, urediti upravo državnih gospodarskih podjetij popolnoma na osnovah zdravega trgovskega poslovanja ter izkoreniniti birokratizem, ki je po svoji nesposobnosti in počasnosti ubijal vsak dobiček in komaj vzdrževal sam sebe. Država ne bo imela svojih podjetij več v lastni režiji, marveč, jih bo oddala v izkoriščanje domačim družbam in zadrugam. V nekaterih podjetjih si je pridržala skupno udeležbo z zasebnim kapitalom in z mešano upravo podjetja, druga pa bo oddala privatnikom in obliki koncesij. Naravno je, da se država ne more znesti zlasti pri velikih podjetjih samo na domači kapital, marveč dopušča udeležbo, tujih kapitalistov tam, kjer bi domača sredstva ne zadostovala za pravilno vodstvo obratov.

Zakon o komercializaciji državnih podjetij bo predvsem zadel na najobčutnejšem mestu stranko prejšnje vladne večine, ki je neomejeno vladala v državnih podjetjih in izrabljala državno imetje, da je financirala strankino organizacijo in skrbela za sinekure svojim politikom in agitatorjem. S tem izgube liberalci svoj gospodarski temelj in novi zakon poostrejuje poraz prejšnje vladne stranke v katastrofo, iz katere si najbrž ne bo več opomogla.

Drugi važni zakon, ki pride na razpravo v najbližjih dneh, je sprememba ali podaljšanje stanovanjskega zakona, kar tvori v Rumuniji ravno tako pereč problem, kakor v drugih evropskih državah. To vprašanje pride v razpravo še pred reformo ustave, tako da bo sredi marca gotovo že rešeno. Razen tega pripravljala vlada novelo k zakonu o državljanstvu, ki bo inozemcem izdatno olajšal pridobitev rumunskega državljanstva.

Vzporedno z zakonodajnim delom pa vlada vztrajno čisti v državni upravi ter brezobzirno izroča krivce sodišču. Na interpelacijo poslanca Mezineasca, bivšega

načelnika zdravstvene službe, je skupščina predala sodišču znani nakup medicinskih instrumentov na račun reparacij v Nemčiji. Ta afera izvira iz dobe Averesevega predsedstva vlade, ko je ministarstvo narodnega zdravja upravljalo sedmograški duhovnik in zgodovinar Lupas. Ta je na račun reparacij oddal v Nemčijo ogromna naročila za sicer potrebne instrumente, toda v takih količinah, da je rumunska zdravstvena uprava založena z njimi za par sto let. Vrhutega pa so cene za te dobave bile tako visoke, da je država oškodovana za kakih 300 milijonov lejev. Kako je duhovnik — minister lahko miselno oddajal naročila, je razvidno iz tega, da je v dovoljenem materialu med drugim 150.000 instrumentov za porode. Take aparate lahko rabijo samo zdravniki — specialisti, tako da pride na vsakega porodnega specialista v Rumuniji po petdeset enakih dragocenih instrumentov.

Preiskavo o tej aferi je sicer že vodila parlamentarna komisija, toda brez uspeha. Zadeva je sedaj v rokah sodišča, ki je uvelo najpogodnejšo preiskavo in je zaslilo, da celo vrsto udeležencev in krivcev. Bivši minister Lupas ni hotel dati preiskovalnemu sodniku pri zaslišanju nikakih pojasnil. Tudi general Avereseu, bivši predsednik vlade, se je vedel takisto, trče, da so sliče preiskave protistavne in nezakonite. V krogih sedanje vlade so uverjeni, da se bo stvar popolnoma pojasnila in se bodo ugotovili krivci, ker je sama liberalna stranka interesirana na čiščenju ter je v parlamentu pristala na to, da stvar prevzame v rešitev sodišče.

S krvjo napisana generalija

V visokem gorovju za Boleanom je omagal mlad turist J. Corona iz Vidma. Legi imacije ni imel s seboj nobene. Da bodo vedeli, kdo je, ko najdejo njegovo truplo, si je odprl žilo na nogi in napisal s k krvjo svoja generalija. Stisnil se je v neko zatišje in čakal smrti. Rešil ga je drugi dan neki domaćin. V bolnici so turisti odrezali spodnje dele obeh nog, zmrzle roke pa mu bodo rešili.

ADVERTISE in "Glas Naroda".

14 LETNA JASNOVIDKA

Londonski spiritisti so odkrili nov medij, od katerega si izredno mnogo obetajo. Je to 14 letna Adela Mello, hčerka arhitekta Mellona. Deklica hodi še v šolo, a že dve leti se javlja pri njej sposobnost, da bere iz oblike kristalov ali pa s kovinske kroglice bodoče dogodke. Taki jasnovidni ljudje so najboljši mediji pri spiritističnih poizkusih.

Adelino jasnovidnost so odkrili v domači hiši pred približno dvema leti. Arhitekt ima veliko staro uro, ki jo krasi kovinasta krogla. Nekega dne je začela tedaj 12 letna Adela Adela naenkrat pripovedovati, da bo v kratkem obiskal očeta črn mož. Najprej so domači menili, da je to samo otročje čenčanje. Ko je pa deklica le še naprej govorila o črnem možu, ki bo prišel k očetu in mu prinesel denarja, so jo vprašali, odkodi to ve. Tedaj je Adela povedala, da vidi na posrebrani krogli na uri, če se zglada v njeno ploskev, vsa kovrštine podobe. Med drugim se vedno prikazuje neki črn mož, ki nima samo črnih las, marveč tudi črn obraz. Nasprotno je pa njegova licična, iz katere šteje očetu denar, rdeče barve. Domači so še vedno mislili, da otrok samo čenča. Toda šez tri dni je prišel v hišo zamorec, ki je arhitektu poveril neko zgradbo in ko je potegnil listnico iz žepa, da plača dogovorjeni predjem, se je pokazalo, da je ta listnica rdeče barve. Oj tega dne so postali domači pozorni na Adelino jasnovidske sposobnosti.

Te sposobnosti so se posebno izrazito izkazale v naslednjem slučaju: Nekega dne je izjavila Adela svoji 24 letni sestri, da jo vidi na krogli kot nevesto pred oltarjem. Na sestrično pol šaljivo vprašanje, kakšen je ženin, je Adela izjavila, da jasno vidi gospoda, ki je popolnoma plešast, ki pa ima črne brke. Pol leta po tem dogodku je spoznala Adelina sestra trgovca, ki je imel črne brke in prekrasne črne lase, ter postala njegova zaročenka. Zdelo se je, da je Adela njena jasnovidnost zapustila. Toda teden dni pred poroko je ženinu — najbrže radi strahopena mušjega pika — na temesast.

Po vzhodnem paktu.

Po sklepu paka proti vojni na vzhodu, pakta, ki ga sovjetski višji imenujejo pakt Litvinova, Poljaki pa pakt petih držav, se smatra, da se je položaj v vzhodni Evropi izdatno izboljšal. Kometarji vzhodnih in zapadnih časopisov sestavljajo bilanco te pomembne diplomatske akcije in soglašajo v naziranj, da jo je razmere izdatno izboljšale, vsaj v vzhodni polovici Evrope.

Zadovoljne so vse države, ki so podpisale vzhodni pakt. Sovjetska Rusija je zadovoljna, ker smatra, da se je z njim njena situacija na pram finančnikom kapitalističnih držav zelo spremenila na boljše. Smatra, da se je s tem dokazala svetu absolutna miroljubnost sovjetske politike, kar se ne bo moglo prezreti osobito v Ameriki. Na ameriško finančno pomoč v Moskvi prav sedaj močno računajo in trdi se, da se jim je s paktom zato tako mudilo, ker so ga nunjno potrebovali v finančnih razgovorih. Celotno se trdi, da je Litvinov že poprej projektiral svoj pakt, preden se je izobličila Kelloggova ideja.

Posebno zadovoljna je Poljska, ki se je počutila zelo nevarno v precepu med Nemčijo in Rusijo. Zdaj se smatra zavarovano v boku in čuti spričo tega več energije za obrambo na zapadno stran. Poroča se, da se je Varšava, ki se je v začetku precej obotavljala, podvzela s pristankom na načrte Litvinova, ko se je izvedelo, da je Stresmann pričel z ofenzivo v manjšinskem vprašanju, naperjeno v prvi vrsti zoper Poljsko, Varšava zdaj naglaša čes, mogla je skleniti sporazum še s sovjetsko Rusijo, ki je vendar znana kot zelo neprijeten sosed; če ne more doseči mirnih odnošajev z Nemčijo, to ni njena krivda.

Od baltičskih držav sta podpisali pakt Estija in Latvija. Obe sta bili sprva rezervirani, potem pa sta si naenkrat premislili in brž naročili svojimi zastopnikoma v Moskvi, da se pridružita Poljski. Oba baltičska država sta napravila huda oteklina. Potrebna je bila operacija in trgovci so morali v ta namen obriti glavo. Ko se je čez mesec dni vršila pose je ženinu — najbrže radi strahopena mušjega pika — na temesast.

Trdi se, da je bil ta preokret močnejši, ker so na zapadu izrekli svoj pristanek na sovjetsko akcijo ter svetovali ruskim sosedom, naj porabijo priliko. Posebno zadovoljni pa so v Rigi in Revalu, ker se je posrečilo doseči skupen pakt ruskim sosedov z Moskvo, saj je bila skupna politika baltičskih držav že od nekdaj njihova želja, ki pa so jo boljševiki dosledno odklanjali. Da so sedaj pristali nanjo, se smatra ob Baltiku kot velik uspeh. Zelo nezadovoljni pa so v Litvi. Tam so uzlazbili svojo politiko na račun, da se bo Poljska zapletala vedno znova v konflikte z Rusijo in da bo nekoč od tega Litva pobrala dobiček. Ti računi so sedaj propadli in Litva ne vidi več možnosti, da bi se kot tretji v igri veselila ob poljski nesreči. Vrh tega se čuti Litva izolirano, saj je v vsej akciji prestiž Poljske močno zrastle in se ji je vrh tega posrečilo doseči faktično nekako hegemonijo v zboru ruskih zapadnih sosedov ter pustiti svojega malega nasprotnika ob strani. Litva ni podpisala pakta, je ostala brez pomena ob strani in je sedaj zelo slabe volje.

Da so zadovoljni v Rumuniji, je zelo razumljivo in se je dovolj naglašalo. Tudi če Rusija ni odstopila od svojega principijelnega stališča glede Besarabije, se je vendarle položaj za Rumunijo prav močno izboljšal, ker si ji ni bati komplikacij ob Dnjestr. S tem je avtomatično zrastle njena akcija svoboda in sila na drugih straneh in Budimpešta se pri tem ne bo čutila olajšano.

Zadnje vesti pravijo, da je tudi Turčija podpisala pakt Litvinova. Sprčo dobrih odnošajev, ki vladajo že dolgo med Angoro in Moskvo, bi bila stvar povsem verjetna in ne more spremeniti situacije v nobenem pogledu. Ravno zaradi tega, ker je bilo razmerje na tem sektorju sovjetske meje povsem drugačno kakor na evropskih mejah, tudi ni moglo priti do tesnejšega kontakta med vsemi navedenimi sosedi Rusije. Turčija je z novim paktom proti vojni gotovo razmeroma najmanj pridobila.

MODERNIZACIJA JAPONSKIH RAZBOJNIKOV

Japonski razbojniki so se med vsemi kastami zadnji sprijaznili z modernizacijo, ki je objela vse panoge japonskega življenja. Do zadnjega so opravljali svoj zločinski posel samo z noži. Šele nedavno je policija presenetila nekega vlomileca, ki je streljal in ranil dva stražnika. To je bila za Tokio tem večja senzacija, ker je streljal vlomilec v hiši dr. Inazo Nitobe, ki je bil svojčas namestnik generalnega ravnatelja pisarne Društvo narodov v Ženevi. Vlomilec je pogljal vse stanovanke v eno sobo in zahteval denar. Slugi se je pa posrečilo zbežati in poklicati policijo. Vlomilec je z revolverjem v roki srečno odnesel pete. Japonska policija je namreč oborožena samo s sabljami. S tem orožjem lahko ukroti razbojnike, ker je sablja daljša od noža ali bodala. Primeri, da tolovaji streljajo, so se pa začeli ponavljati in policijske oblasti namepravajo oborožiti redarje z revolverji.

V kriminalistiki ima Japonska sploh primere, ki se zde nam nemogoči. Tako posluša v Tokio že dve leti vlomilec, znan pod imenom "pridigar". Mož vlomi v hišo in prisili stanovanke z grožnjami, da mu izroče denar. Doslej je vlomil že 65-krat. Svojim žrtvam pridiguje, da ni zdravo zdraviti se nenadoma iz spanja in da naj takoj ležajo, ker bi se ugnili prehladi, če bi hiteli na ulice. Nekatere svoje žrtve je tudi prepričeval o slabih posledicah lahkomišelnosti, ki se pokažejo, če ljudje ne zaklepajo dobro vrat. V nekaterih okrajih Tokia so začeli ljudje sami organizirati prostovoljne straže, ki pa predznamenju vlomilec ne morejo do živga.

KAJ JE PRESTALO KRŠKO PRED 300 LETI

Ljudje letos precej ugibljejo in nepoklicani preroki tudi napovedujejo, kakšna bo bodočnost po tej strašni zimi. Pa o bodočnosti govoriti je seveda kočljivo in težko; z gotovostjo pa moremo povedati, kakšna je bila preteklost n. pr. pred tri sto leti v našem mestu. O vseh svetih leta 1626 je prišla v Krško kuga, ki je morila do Sv. Treh kraljev nastopnega leta — leta 1628, kvatno soboto po binkošti (17. junija) popoldne med 5 in 6 je nastal grozovit potres, ki je trajal v presledkih do drugega dne. Zvonov pri cerkvi Naše ljube Gospe v Leskoven so tolkli drug ob drugega. Potres se je napravil veliko škodo; podrla se je več gradov in cerkva. Čutil se je potres vse leto.

O kresu leta 1628 se je večkrat utrgal oblak in nastala povodenj. Odnosla je voda cele vasi z ljudmi in živino.

Leta 1629 je bila velika draginja, tako, da je več tisoč oseb pomrlo za lakoto, več tisoč mož je pa z ženami in otroci zapustilo deželo. Šli so na Ogrsko in Turško ter so onid postali podložniki tujim vladarjem. Draginja je trajala do nastopnega leta. Tudi trta je leta 1629 slabo ogrodila. Bokali vina je stal o binkošti 8 kr.; grozde so pa jeseni, preden se ga prešali, morali mlatiti.

Leta 1631 je bila 1629 slabo ogrodila. Bokali vina je stal o binkošti 8 kr.; grozde so pa jeseni, preden se ga prešali, morali mlatiti.

Dne 27. novembra, v soboto pred prvo adventno nedeljo leta 1632, med 8 in 9 zvečer, je bil zopet hud potres. Ljudje so strahoma padali v omedlevice. Močno so bili poškodovani gradovi, hiše in cerkve, ker so pokali zidovi in oboki. Potres je trajal vso noč in še drug dan.

Dne 22. novembra 1633 je bila taka povodenj, da so se ljudje v ladijah vozili po mestu.

Leta 1634 je o sv. Lukežu prišla v Krško kuga, ki je razgrajala do sv. Treh kraljev. Umrlo je za kugo samo v mestu 22 oseb.

O božicu leta 1634 je nastal jako hud mrz. Sava je zamrznila. Precej potem je pa postalo južno. Led na Savi je grozovito pokal, se koplil in povodenj je odnesla vse mline.

Leta 1635, 1. maja, med 5 in 6 zjutraj je bil v Krškem zopet hud potres, ki se je ponavljal tri tedne, itd. itd.

Latince bi rekel po vsem tem: Nil novi sub sole — nič ni novega po solncem, pa naj pride karkoli tudi po strašni letošnji zimi.

Ultraviolečni žarki močnejši na deželi kakor v mestu

Kvantiteta ultraviolečnih žarkov je na deželi enkrat in še pol večja kakor v mestu. To je ugotovil sedaj zdravstveni urad v Baltimoru. To je rezultat merjenja, ki temelji na kemičnih oskusih. Izvedlo se je tudi merjenje prahu, ki onečišča zrak. Ugotovilo se je, da kvantiteta atmosferskega prahu zelo vpliva na kvantiteto ultraviolečnih žarkov. Ta kvantiteta je bila največja v mestu, šestkrat večja kakor na deželi. Drobci premoga absorbirajo več ultraviolečnih žarkov kakor vsak drugi prah.

Najbolj človekoljubno dejanje prošlega leta

Londonska Kraljeva humanitarna družba, ki prisloja vsako leto posebno zlato kolajno "za najvrednejše dejanje" v dotičnem letu, je odlikovala na svoji zadnji seji južnoafriškega farmarja Andreja Muller-Heynsa. 28. decembra prošlega leta je namreč orjaški som pograbil nekega dijaka, ko se je kopal v družbi svojih prijateljev. Farmar se je pogumno pogljal na zverino in ji plen iztrgal. Dijak je sicer na poškodbah umrl, vendar nič manj zato armarjevo dejanje nič manj sijajno. Zverino so pozneje ribiči usmrtili.

STENSKI ZEMLJEVID ZA VSAKOGAR

Človek, ki čita liste, ne more in ne sme biti brez zemljevida. Poročila prihajajo iz raznih tako malih in oddaljenih točk, da je potrebno znanje zemljepisja, če hočete poročilo popolnoma razumeti. Po dolgotrajnem iskanju smo dobili STENSKI ZEMLJEVID, s katerim bomo brez dvoma ustregli našim čitateljem. Na zemljepisju so vsi deli sveta ter je dovolj velik, da zadosti vsem potrebam.

CENA
SAMO
\$1.
(Za Canado \$1.20 s
poštnino in carino vred.)
Poštnino plačamo mi in
pošljemo zavarovano.

VELIK ZEMLJEVID JE POTREBEN V VSAKEM DOMU

Edinole veliki zemljevidi zadostajo dnevnim potrebam. Če se morate posluževati atlasa, morate listati po njem in predno najdete, kar iščete, mine ponavadi dosti časa. Pred STENSKIM ZEMLJEVIDOM se pa lahko zbere cela družina in lahko razpravljajo o dnevnih vprašanjih. Na ZEMLJEVIDU lahko natančno ugotovite, kje se je zgodila kak nesreča, kje je porušil tornado, kam je dospel letalec itd. Tudi otroci potrebujejo ZEMLJEVID, ko se uče zemljepisja.

Naš STENSKI ZEMLJEVID je pravzaprav skupina zemljevidov. Ima šest strani, ki vsebujejo približno 6000 kvadratnih intev. Dolg je 88. širok pa 25 intev.

Dostikrat ste že čitali v časopisih ali knjigah o kraljih, ki vam niso bili znani. Vaše zanimanje bi bilo dosti večje, če bi vedeli, kje so nahajajo. Z našim ZEMLJEVIDOM je pa tej potrebi ugodeno.

V TEJ SKUPINI ZEMLJEVIDOV SO:

Veliki in krasni zemljevid celega sveta in vseh kontinentov, tiskan v petih barvah.

Velik zemljevid Združenih držav, na katerem so vse železnice in ceste.

Nov zemljevid za paketno pošto in Vodnik po Združenih državah.

Zemljevidi Pacifičnega oceana, otočja in ameriške lastnine.

Opis dežel, mest, otokov, rek itd.

27 ZEMLJEVIDOV V STENSKEM ZEMLJEVIDU

Ne očitajte se na to, če že imate zemljevid ali atlas, ta STENSKI ZEMLJEVID bo za vas velike važnosti. Ko ga boste en teden imeli, ga ne boste dali niti za pet dolarjev.

NAROČITE GA PRI:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

Griša:

VEČERJA S CMOKI

Maturant Krulce je užival svoj čas rekord med gimnazijskimi teoretiki. Bil je ponosen na svoj glas in le težko se je pevec posrečilo, da so ga spravili kdaj pa kdaj k sodelovanju pri kakšni zasebni prireditvi. Vsekakor je zahteval, da bi ga upoštevali in priznali. S prepričevalnimi izgovori se je izmikal, kadar so ga prišli vabiti na krokarški večer, podoknico ali hišno zabavo. Zavedal se je, da je v kvartetu glavni činitelj njegov zvonki, visoki "e". Sprevidel je tudi, da njegov glas osvaja. Res je bil malec slavohlepen, ali drugače dober in čeden fant, pristna gorenjska korenina.

Tisti čas se je preselila v naše mesto odlična gospa Podrbajsova, vdova po bogatem konzularnem uradniku v Trstu, z mičnima hčerkami: sedemnajstletno Liziko in devetnajstletno Nuško. Ta ženska trojica je kmalu zaslovela v našem moškem Babilonu. Stari in mladi so prehajali med njihove častilce. Studentovski svet je kajpada prednjačil tudi v tem oziru. Kvartet Krulce in dr. si je pa mogel šteti v posebno čast in odlikovanje, da so ga Podrbajsove izvolile za svoje domače prijatelje. To izredno počaščenje se je dogodilo ob priliki vdovinega godu, v prekrasnem mesecu maju, neposredno pred svetkovino treh nebeskih prijateljev, Pankracija, Servacija in Bonifacija. Ceremonija se je pričela s podoknico, pri kateri je Krulce visoki "e" izvil vidno zanimanje gospa Podrbajsove, in se je nadaljevala pri domačem ozirom, kjer so imeli glavno besedo Krulcevi solospjevi in okusno prirejeni emoki.

Ker sem namenil posvetiti te višice emokom, ostanimo pri njih. Ker na žalost nisem bil navzoč pri tej imenitni večerji, ne morem trdit, da trdno, kakšne emoke je ponudila gospa Podrbajsova svojim mladim častilcem. Bržkone niso bili preprosti orehovi štrukliji, ki jih nosijo na mizo kranjske gospodinje mlatičem ali koscem, prav tako najbrže niso bili podobni znanim Zalaznikovim medenim štrukeljem. Če se ne vara okus, so bili prirejeni na tržaški način, tedaj gotovo niso bili brez sladkih fig, sočnih sliv, vabljevih rozin in trdih rožičev. Omenil sem že, da je prišla Podrbajsova iz Trsta, kjer so se tedaj dobile poceni najslajše stvari tega sveta.

Pri lepo pogrnjeni mizi se je razvrstila intimna družba tako, da je sedela gospa Podrbajsova s hčerkami na enem polmeseu o krogle mize, a večji krožni odsek so zavzeli štirje peveci in sicer tako, da je sedel gospod Krulce na-

sproti materi, a tovariši poleg nje.

Spčetka nekoliko boječi gostje so se kaj kmalu ogreli, ko so izpraznili prve čaše pristnega terana in je gospodična Nuška intonirala na klavirju nekaj živahnih komadov ter je gospod Krulce odpel pogumno dva ali tri solospjeve iz Verdijeve opere. Veselo presenečenje je zbudila gospa Podrbajsova, ko je prinesla iz kuhinje velik pladenj bogato posutih emokov z besedami: "Gospodje, pripravila sem vam kar po domače malo večerjico. Moja Lizika ima silno razvijen okus do emokov, in se vedno smeje, kadar jih vidi pred seboj na mizi."

"Saj jih zna mamica v resnici imenitno pripraviti," je razigrano posegla vmes gospodična Lizika in položila krožnike pred goste.

"Brez emokov nimamo zabave pri nas," je dodala Nuška, hotela osrčiti študente, ki so se veselo krohotali, na vedo, ali bi pasli oči na vabljevih emokih pred seboj ali na evetovih obrazih poleg sebe.

"Že dvajset let jih redno nosim na mizo," je pričela zopet gospa. "Navadila sem se jih delati od svoje pokojne mamice, ki je bila Doljenka, iz Novega mesta doma. Emoki so pristna slovenska jed, kakor je slovenska kuharica tipična predstaviteljica našega ženstva. Ko sem bila v Kairu — Hotel je povedati neko dogodbo iz Egipta, ali prekinila jo je Lizika z opazko:

"Tudi jaz sem se jih naučila delati po maminem receptu, da ta umetnina ostane v našem rodu. Baš take vam znam narediti kakor mamica. Boste videli, gospodje, če je kaka razlika med temile emoki, od katerih sem jih naredila polovico, jaz, a polovico ona. Kar izvolite poskusiti."

Gospodična Lizika je porinila pladenj z vilicami pred gospoda Krulca, ki je, ne bodi len, z gorenjsko nespretnostjo zasadi velike vilice v izjavajoče napihnjene emok na planju.

"Da vidimo, ali so emoki vredni svojih vrlih kuharic," je dejal Krulce.

Nesrečno naključje pa je hotelo, da gospod Krulce debelega emoka ni privedel do prave svrhe. Ker bržkone ni bil vajen tovrstnega namiznega orodja, je zasadi vilice prerahlo v trebušasti štrukelji, ki se je spotoma opustil ne ljubelega vbojčala in se zakotalil v velikem loku preko mize vpravo na krilo gospe Podrbajsove, a s krila v živahnem odskoku na čevljev gospodične Nuške. Obe sta naglo odskočili stolov in se pri-

čeli snažiti s prtičem, opravičujoč obnem Krulcevo nerodnost z ravnodušnostjo, ki so jo zmožne ženske, ki razumejo položaj v vsakem trenutku in naprav vsakomur.

"O, kar nič naj vas ne moti, gospod Krulce. Kar krepko si jih privoščite s pladnja," je hitela Podrbajsova v Krulca, ki je razgretega in zardelega obraza hotel nekaj pomagati, a ni prav vedel, kje naj bi poprijel. Čutil je, da ga v želodu tišči in mu kar sapo zapira. Najrajši bi izginil iz sevele družbe nekam daleč, kjer ni smejočih se deklet, ne škodoželjnih pogledov tovarišev, ne neodoljive sile spomina. Na pomoč mu je priskočila gospodična Nuška, izpolnivši neprijetno vrzel z besedami:

"Ta emok je bil mamin. Prav gotovo je bil mamin, kaj ne, gospod Krulce?"

Študent je z olajšanjem sedel na stol.

"A moj emok šele pride," je dodala Lizika, smeje se in zabodla hrepeneče oči v zardelega študenta.

"Vse ob svojem času," je pripomnila mamica s tehtnim poudarkom in zadovoljna trčila s študenti, ki so se pogumneje nagnili k razigranim družicam. Pili so in pili, omamljeni od terana in prijetnega navdušenja. Ocenjevali so tudi pravkar zaužite emoke in bili so mnenja, da se prav nič niso razlikovali drug od drugega.

Seveda je bil gospod Krulce povsem drugačij misli. Ponesrečena manipulacija s prvim emokom mu je tako presedala, da je čutil v duši pravi gnus do njega. Kot zoprna, mastna kepa mu je ležal v želodu. Po ušesih mu je brnela Lizikina opazka, da je polovico emokov napravila mamica. Na šalivo vpadiče gospodične Nuške, da je bil tisti emok materin, ker je bil padel materi v naročje, je napravil gospod Krulce v duši jasno in neizpodbitno mnenje Liziki v prilogi. Z besedo pa se ni upal na dan in je molče pritrjeval tovarišem.

Pozno v noč so se mladi gostje presrečno poslovili in se odpravili domov. Odnegli so s seboj sladke spomine, ki o jim še dolgo tleli v dušah in jih vračali k Podrbajsovim...

Po petih letih so slavili pri Podrbajsovih zaroko mlajše hčerke Lizike z doktorjem Krulcem. Tudi to pot so bili na vrsti priljubljeni emoki. Ali, kaj vam bi pravil. Iz lastne skušnje gotovo veste, da padajo ob takih prilikah emoki kar na debelo, seveda ne pod mizo.

Tedaj je prišla gospodična Lizika sa svoj račun. "Vse oh svojem času," kakor je dejala gospa Podrbajsova pri večerji pred petimi leti.

KJE JE RAZTRESEN POLJSKI NAROD

Poljski statistični urad je prejel od poljskih konzulatov podatke o poljskih izseljencih širom sveta. Po teh podatkih živi v Evropi izven Poljske 2.837.700 Poljakov, in to: v Nemčiji 1.100.000, v Rusiji 650.000, v Franciji 500.000, v Latviji 200.000, v Čehoslovski 137.000, v Latviji 83.000, v Rumuniji 56.580, v Gdanskem 30.000, na Madžarskem 17.000, v Jugoslaviji 15.150, v Belgiji 12.600; manjše naselbine so še na Danskem v Avstriji, Švici, Angliji, Holandiji in drugih evropskih deželah. V Ameriki živi 3.745.150 Poljakov, v Aziji 18.950, v Afriki 1250 in v Avstraliji 300. Vsega skupaj živi izven domovine 6½ milijona Poljakov.

ADVERTISING GLAS NARODA

Giljotina čaka na ženske glave.

Tri ženske čakajo ta čas na Francoskem v neprestanem strahu in trepetu vesti, ki bi jim prinesla "pomilostitev" na najstrašnejšo zaporno kazen ali pa zadnje potrdilo smrtne obsodbe, ki je bila izrečena nad njimi. Še pred kratkim jih je bilo četvero, ena je med časom pričala pomilostitvenja — Pecepa Kureševa Zadnja smrtna kazen nad žensko je bila izvršena na Francoskem l. 1887. v Romantinu. Delinkventinja, neka Jeanne Thomasova, je bila na grozovit način umorila svojo mrtvoudno mater: stlačila jo je živo v peč in po počasi, pri živem telesu, sežgala...

Toda kazen ni bila nič manj odurna od greha. Obsojenka je tužila in se branila na svoj zadnji poti kakor zver. Francoski zakon veli, da mora oseba, ki je umorila svojega roditelja, stopiti na zadnjo pot bosa, odeta v samo kauljo in s črnim pajčolanom čez glavo. Toda Thomasovi niso mogli napraviti te "toalete", zvekle so jo kakor kakšno vrečo k giljotini. Vpila je tako, da se je ravnatelj jetnišnice že v njeni celici onesvestil. Isto se je zgodilo sodniku na dvorišču jetnišnice, justični vojak pa so jokali ali kleli, kakršen jim je pač bil temperament. Jeanne je besnela, strgala si je kosuljo s telesa, se branila z rokami in brcala z nogami, vrgla dva krvnikova pomočnika na tla. Trikrat so ji vtaknili glavo v okroglo odprtino giljotine trikrat jo je po tegnili ven.

Stari krvnik, Deibler, je postal tako nervozen, da je spustil nož prehitro in ta se je zasekal v glavo nesrečnice, ko jo je pomočnik za ušesa potegnil v odprtino. Marali so nož dvigniti še enkrat.

Učinek tega grozotno odurnega prizora na javno mnenje je bil tako silen, da so ustanovili posebno "pomilostilno komisijo" iz najvišjih justičnih funkcionarjev in odličnih pariških juristov, ki ji je bil namen sklepati še enkrat o usmrtni oziroma pomilostitveni ženskih obsojenk, če je kasnejši sodišče zavrnilo priziv. Takšne komisije so zadnjih 40 let dosledno zavračale usmrtnost žensk in bila je sama ob sebi umerna naveda, da jih je državni predsednik kot najvišja instanca po sklepu komisije pomilostil.

To novo stališče se ni strajalo v svoji čisto razumljivi vnemi nevarnosti, da bi utegnili nsekati v stran. Eno izmed četvorice žensk, ki jim je bila lansko leto prisojena najstrožja kazen, baš Pecepa Kureševa, je zagrabila pravica s svojimi smrtonosnimi pestmi na podlagi golih indicij, brez pravih dokazov. Vedeli so samo to, da sta ji zakonec Bournieux odredila posojilo, s katerim je hotela osamosvojiti svojega ljubavnika, tržnega komisijonarja, in ta zavrnitev se je zdeli justici zadosten razlog, da bi mogla Kureševa vlomiti v stanovanje zakoncev Bournieux jima ugrasti več tisoč frankov, a čevanje nekega insekta, ki se hra-

moriti 13 letno hčerko Carmen. Kureševa je po svoji obsodbi v zapornu prebela strašne ure. Neprestano je stopicala po celici sem in tja, molila, zaspala od utrujenosti, planila proti polnoči iz postelje in čakala da jutro, z očmi uprtimi v lino v vratih. Pričakala je pomilostitvenje...

Druga obsojenka, Brucyeva, je krepka štiridesetletnica. Imela je tri može. Prvi ji je utekel in se dal ločiti, ker ga je trpinčila. Drugi se je obesil. Trejega je umorila s plinom. Ko je zaspal, je odprla svetiljko na plin, stopila v klet, kjer je ostala več ur, potem se je vrnila, prezračila sobo in mirno legla poleg moža, ki se je zvijal v zadnjih zdihljajih. Prebudila se je šele tedaj, ko so vlomili vrata. V spalnici je bil še duh po plinu, toda ona je bila sreča in kmalu so dognali resnico: Te resnice pa ona noče priznati.

Davidova, tretja kandidatinja, je bila bogata hišna posestnica. Živela je v sovraštvu z neko družino, ki je bila pri njej v najemu. Iz maskevalnosti se je splazila v stanovanje te družine in zadušila dvomesečnega otroka. Stlačila mu je gobo v goltanec. Svoj zločin je priznala, zagovarjala se je pa, da ga je izvršila v trenutku duševne zmedenosti. Zdravniki so jo proglasili za duševno zdravo.

Zadnje tri obsojenke še vedno ne vedo, kako bo z njimi. Javno mnenje večinoma ni nasprotno, da bi justica po dolgih desetletjih "statuirala" eksempel. Toda predsednik Doumergue je zelo prosvetljen in človeški duh, težko se bo odločil za to skrajno rešitev. Morda pa bo pripomogla do pomilostitve še neka druga zadeva:

Po zakonu se izvrši dekapitacija na javni ulici pred jetnišnico. Ker je šlo doslej za moške, stvar ni bila tako problematična. Njih glave so padale na bulvarju Aragoe, ki ni toliko promet in končno: moški so moški, tudi v dobi enakopravnosti žensk velja glede njih manjša mera usmiljenja. Ženska jetnišnica sv. Lazarja pa stoji na križišču dveh najpomembnejših cest, po katerih se preliva neprestan veletok potnikov in tujcev. To bo morda odločalo.

Nebeška mana

"Padala nebeška mana Izraelcem je v puščavi"... Misli se je, da je mana nekaj izloček, sličen medu, položen po insektih v skorje tamarisk. Tak produkt, strjen v obliki belkaste materije v obsežnosti graha ali še manjši so prodajali Arabci romarjem kot "nebeško mano." Dr. Bodenheimer, novi ravnatelj zoološkega laboratorija na židovski univerzi v Jeruzalemu, se je bavil z zagonetno mano, katero so uživali, po sv. pismu. Izraelci na poti skozi puščavo. On pravi, da ne prihaja v poštev tamariska. Gre pa za izločeno ugrasti več tisoč frankov, a čevanje nekega insekta, ki se hra-

BODOČA HOLANDSKA KRALJICA

princesa Juliana se bo poročila z 22-letnim princem Sigurdom, drugim sinom švedskega prestola naslednika.

PREDRZEN SKOK

je tvegat seržant C. A. Maguire v Fort Myer, Va. Maguire je eden najboljših jezdecev v ameriškem kavalerijskem zboru.

Palmovi gaji na Visu.

Izmed vseh dalmatinskih otozaliti vsako palmo. V ta namen kov je na Visu najbolj razvito je narejen sredi vrta velik vod-palmogojstvo, to pa radi tega, ker njak s sesalko. Na visokem stolpu je odnotna klima za to rastlinsko pu je kolo na veter, ki se vrti že ob panogo jako primerna, v drugi vr-najmanjši sapi ter sesa vodo, ki sti pa zato, ker obstoji na Visu je sicer malo slana, vendar pa raskoraj že 20 let zavod, ki se peča stlinam ne škoduje.

Viško palmogojstvo, ki je med vojno skoro počivalo, je zadnja leta precej oživelo. Izvažajo palme, male in velike, v vse kraje naše domovine, posebno pa v Beograd in Zagreb.

MILIJONSKA GOLJUTJE LEGIJSKEGA ČASTNIKA

V Pragi so zaprli 47letno ga računsko nadporočnika ruskih let-gij — Huga Sileka, ker je izvršil ogromne goljufije. Ustanovil je več zasebnih finančnih skupin, za v četrtlitrski lonček. Drugače katere je nakupoval stavbn sree se pusti, da raste dalje na prostem. ke. Srečke je nato — kakor je re-Takoj pa, ko se palma presadi, kel — z dobičkom zopet prodajal, mora priti v zaprt vlažen prostor, a dajal lastnikom srečk samo ponada ji ne škoduje prejkara solnena svetloba.

Male, enoletne, komaj 1 dm visoke palme se le redko prodajajo. Navadno pride palma v promet, ko je 80 cm do 1 m visoka. Taka palma je stara 4—5 let in je bila ves čas na prostem. Pred prodajo se presadi v dvalitrski lonček.

Kako je treba tako palmo gojiti, če si jo nabaviš? Palmo ne smeš postaviti na sonce, posebno ne na vroče poletno sonce. Biti mora zmerom v senci, najbolje v sobi. Zaliva se dvakrat na teden s postano vodo. Mrzla voda naravnost iz vodovoda ji škoduje. Priporočljivo je, da primešaš zemlji malo pečenih kosti ali pa umetnih gnojil. Paziti je treba, da ne dobi mučesi (parazitov). Ako jih opaziš, ogri takoj list za listom z vodo, v kateri je raztopljeno milo ali pa razredčen tobačni izvleček. Pazi tudi, da ne pride palma na preprih.

Korenine se vedno bolj širijo, zato je treba vsako drugo leto preskreti večji lonce. Presadi se vedno meseca aprila ali maja.

Lastnik palmogojnega zavoda na Visu da vsakemu radevolje poja-snila in navodila o negovanju palme. Saj ima v tem oziru mimo teoretične izobrazbe tudi bogato prakso. V svojem obširnem vrtu ima preko 7000 palm od najmanjših pa do 10 m visokih. Najstarejša izmed njegovih palm šteje več kot 100 let. Ob vročih poletnih dnevih si človek prav rad odpočije v senci tega palmovega gaja, ki je brez dvoma največji v Jugoslaviji. Treba pa je seveda mnogo truda in stroškov, da se vzdržuje ta vrt v tako vzornem redu. Pomislimo samo to, da so na Visu kraška tla, ki ne zadržujejo vlage, zato je treba vsak dan

CENEJŠA BRZOJAVNA IZPLAČILA

PRISTOJBINA ZA CABLE LETTER

ZNAŠA SEDAJ SAMO

75c.

Znižanje stroškov za brzojavna denarna nakazila v Jugoslavijo in Italijo je primerno ravno sedaj ko mislite svojim v domovini poslati pisanko.

Za najboljšo postrežbo obrnite se na —

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street
New York City

PAIN-EXPELLER

MILIJONI VAŠIH LASTNIH LJUDI PRAVIJO

da ni nobenega Linimenta, ki di deloval tako hitro in zadovoljivo kot PAIN-EXPELLER. Rabi jo za vsa vrsta bolečin v vratu, glavobole, boleti v hrbtu, okrenele mišice, trde sklepe, živci, izpahenja, revmatične bolezni, nevarno tdi. Toaletna odprana, katere dobe, je neprecenljiva.

Le predprijete se, da dobito pristo, ANCHOR trgovska znamka na omotu je vaše jamstvo. Vredna in zanimiva knjižica je vsaki krog vaše stiske nica PAIN-EXPELLER-ja.

V vsaki lekarni, 35 in 70 centov, ali direktno od:

The Laboratories of F.A. B. & CO. BERRY AND SOUTH BETH ST. BROOKLYN, N.Y.

KILLS PAIN

GAUCHO

ROMAN

Za Glas Naroda priredil G. P.

38

(Nadaljevanje.)

— Ena beseda, en krik, en signal s petamo, — in vidva bosta čba plen jastrebov! — je zašepetal Gaucho. — Našel sem pot noter z lahkoto. Vidva pa bosta odnešena ven brez vsake zadrege za vaju!

Ostre oči Rocosa so se pobesile pred srepim pogledom bandita. Njegov tovariš je bil potegnil vase sapo, prevzet od terorja. Nato pa je obstal nepremično, razven počasnega dviganja rok.

— Sedaj, ko me imaš, kaj boš storil z menoj? — se je rogala Gaucho nežno. Nobenega odgovora pa ni bilo.

— Izročite ročaj svojega meča, general, — je ukazal Gaucho Rocosu, — in vi tudi, polkovnik. Jaz sprejemam vašo predajo kot vojna jetnika. Sedaj pa odidite zopet nazaj v svojo sabo gural. Jaz mislim, da je tam dobra kapljica! Žejen sem od dolgega pohoda! Pil bom. Rad imam službenika v livreji, čeprav sem le surov gaucho s pamp.

Zobje generala so slišno šklepetali, ko sta on in oni drugi častnik odkorakala naprej, z revolverji bandita na svojih hrbtih.

Gaucho je hitro prečnil sobo s smehljajočimi se očmi. Bila je velikanska, opremljena z redkimi tapetami, izrezljanim pohištvo, obojini preprogami in prazeneljavim razkošjem za tak kraj, tako daleč od morske obali.

Kako zelo bom užival nočni počitek na oni široki postelji, — je rekel veselo, ko je zaprl težka vrata za seboj. — Poteklo je že več let, odkar nisem več zaspal na damastu!

Častnika, poteča in tresoča se, sta pričakovala nadaljnih povelj tega fantastičnega bandita, čeprav z rastočim strahom, ko so potekale sekunde.

Jaz sem rešil svoj problem, general, — je končno vzkliknil Gaucho. — Sijajna strategija mora biti naravnost nalezljiva za vsako sobo, katero si počastil s svojim smrcenjem. Obrni obraz!

Oba sta se zavrtela, z vojaško preciznostjo. Bandit je dvignil en meč s svojo desno roko. Drugega pa je držal pod svojo levo roko. In njegova se vedno prosta roka je kričala oba na nevaren način.

— Vidita, pretkana možakarja, pretkan trik z mečem!

Brez vsake nadaljine besede je vrzel generalovo orožje visoko v zrak, z ostrino kvilku, dokler se ni meč zapil v leseni tram na stropu. Sledil je še drugi nož.

Jaz mislim, da vaju bom oprostil strelnega orožja v vajinih pasovih, — je nadaljeval Gaucho ter potegnil najprvo eno, nato pa drugo pištolo izza pasov. — To bodo krasni darovi za moje muharje!

— Vaš dvopit se bo izpramenil v kričanje, kakor hitro bo došel semkaj moj štab, — je mrmral Rocoso, ki je slišal stopinje na koridorju.

Ne, vaša edina povelja bodo smrtno praskanje v vašem grlu, razven če zakličete skozi vrata, da naj odidejo vsi navzdol! — je odvrnil banditski glavar. Nobene zmote ni bilo mogoče glede njegovega razpoloženja. General se je pokoril in koraki so izginili.

Sedaj imam izvrsten načrt. Ker pa sem izpulil vaše zobe, mi lahko nalijete vina iz vaše flaše, moj general. Polkovnik mi bo lahko prinesel čašo na zlatem krožniku, ki zgleda, če se ne motim, kot plen iz svetišča na gori!

Par se je pokoril, kajti nenadno dvignjenje orožja Gaucha je pričelo oba, da je nju življenje odvisno od molčeče pokorščine.

Tukaj, na zdravje Gaucha, — se je glasila zdravica bandita. — In sedaj vama bom povedal svoj krasni, mali načrt, kako zavzeti Mesto čudežev in vse njegove krasne vojake ter krasnega generala — ter zaklade, radi katerih smo jaz in moji tovariši potovali na milje in milje daleč, da jih posestujemo!

Rocoso se je kislno zasmejal ter tvegalo kroglo v svojem sreču.

Ah, vidim, da še ne poznate moje ročnosti! Jaz sem čudodelen človek, general! Celó vaš vladar, Ruiz, me ceni toliko, da je ponudil celo premoženje za moje ubogo telo! Če vam je var živeti dalje kot tekom naslednjih petih minut, se pokorite mojim poveljem... in ubogajte!

Šestnajsto poglavje.

VOLČJA PAST.

Deset, tresočih se državljani, različnih poklicev, je stalo v krogu blestečih bajonetov, prav v sreču široke esplanade. Krog kroga neusmiljenih vojakov so stale ženske in otroci, stokaajo ter histerično dvigajo roke v solznih molitvah proti belemu svetlišču ob gorški strani.

Končajte to neumnost! — je zakričal neki podčastnik. — Mesto da kričite tukaj, bi ve ženske boljše storile, če bi letale po cestah ter pomagale pri zajetju Gaucha!

Potegnil je svojo uro ter se smejal naglemu teku kazalec za sekunde.

— Ostalo vam je še pet in štirideset minut, — je pojasnil nesrečnim sorodnikom talev. — Če ne bota pes s pamp razkrit v svojem skrivališču ter izročil vojakom generala, bodo vašim možem spustili nekaj krvi, da se jih ozdravi njih mrzlice. Požurite se! Pogladite jih s svojim bajonetom, seržant!

Množica se je umaknila, brez upanja. Naenkrat pa je neki stari mož, okrutno zvezan zadaj, zaklical svojim nesrečnim tovarišem:

— Poglejte, pogledajte na balkon županove hiše! Ali me varajo moje stare oči! Ali je to general, s svojim pomočnikom ter tujcem med obema?

— Vsi svetniki naj bodo slavljani! — je zakričala neka ženska, z otrokom v naročju. — Jaz lahko vidim jasno njegov obraz. To je Gaucho!

Gaucho? — je vprašal podčastnik neverno ter se obrnil nazaj. Njegove oči so skoro stopile iz jemie, ko je videl Rocosa, ki je pomignil s svojo desno roko uniformiranim možem pod širokim balkonom. — Rocoso je ujel Gaucho, kot je rekel, da ga bo!

Krik, ki je vstal med možmi pod balkonom, se je razširil preko celotnega prostornega trga.

Rocoso je bilo lahko videti priklanjati se ter mahati s svojo desno roko, dočim je stal temopoliti Gaucho molče in mirno poleg njega, ko je polkovnik pritiskal nanj z druge strani.

— Imate roki bandita zvezani za njimi! — je vzkliknil neki drugi možčan-jetnik.

— Obesite ga! — je zakričal neki drugi. — On nam je povzročil vso to bedo!

(Dalje prihodnjaja.)

Marija Grošljeva:

L življenja Zajčkov.

Velikonočna basen.

Jutranji solnčni žarki so objeli sveži vrh stasitega bora, da so se bujne igle zalesketale v jasnem zlatu.

Majka obilga zaroda, gospa Zajka je po krempljih pristopila v zračno spalnico svojega zajčjega drobiža in odgrnila zelene zavese, da so solnčni prameni neovirano smuknili na mlade zajčje gobčke in se pokrili v mehke kožuške.

Majka široko odpre razkljani gobček in zakliče: "Otroci, vstani, čas je že, kukavca na strehi se vam roga in kliče brez miru: Kuku, kuku, zajčkov ni tu." Pa ni zaleglo.

Jakee Hitrokracek je vlekel dreto. Mihee Popihce je sanjah momljal, Pavček Hrustavček je sanjal o sladkih korenčkih. Špela Čepelca je skrivala svoj tolsti trebušček pod odejo in najmlajši Punkelček Štrbunkelček je ležal v mehki cibici in molel vse štiri od sebe. Potanjale so mu pod noskom prve brčice in prvi glodaček mu je silil z rožnih dlesen. Sirotek je imel slabo noč in je šele ob zori zaspal.

Ker se potuhnjeneji niso odzvali, prime majka svoje ene otročice za dolga ušesa in pomoče drugega za drugim iz gorke postelje.

Branili so se, otepali so s taci, kobačali in civilili, ježno po melikem mahu preobračali kozole, a slednjič vendar ubogljivo smuknili v svoje lepe, nove rjave srajčke.

Nato jih je majka, gospa Zajka, nagovorila takole: "Dragi moji otroci, Zajčki Rjavosrajčki. Velika noč je tu, oprtajte si koščke, v gozd idemo po jajčka."

To je bilo vsegahe vzklikanja. Živahni otroški živčav pa je zbudil Punkelčka Štrbunkelčka, ki mu je majka privoščila pokojni sen.

Začel je ihteti in milo prositi: "Majka, jaz iti s teboj, ne ostati sam, pselki pliti, lajati hov, hov, puske pokati pif, paf."

In dobra gospa Zajka je vzela Punkelčka Štrbunkelčka živo pokorec s seboj.

Prvi jo je brisaj Hitrokracek, za njim jo je pihal Mihee Popihce, nato se je zibala Špela Čepelca, za njo je skakljaj Pavček Hrustavček, za njim je korakala majka Zajka, za majko Zajko je drobil Punkelček Štrbunkelček in vlekel majčico za repek.

Skakali so po travi in resju, po veterinah in velikonočnihah, preko korenin, jarkov in krtin, skozi zrmovje in sipčevje ter si veselo prepevali:

"Hopsasa, čez tri gorice, idemo po jajčka, nikdar ne bole nožice Zajča Rjavosrajčka!"

Spotoma srečajo Veverico, ki jim je ježno pihaje prekrižala pot. "Kam pa, kam, tako slabe volje," vpraša gospa Zajka.

"V Jelčin vrh, na protestno zborovanje kola jugoslovenskih Veveric, čule smo, da nam hočejo zapleniti vse češarke. In ti?"

"Po velikonočna jajčeca."

In skačejo dalje, pa srečajo Ježa, ki je nekam urno korakal proti gozdnjasi.

"Kam pa, kam, doktor Ježek Bodica, ga vpraša Zajka."

"V sivemu Kuščarju v Skalnatu ti grad."

Sinček edineček Martinček je vrtoglavil in švirkal po prisojnih pečinah pa si je odščipnil repkovo konico. Izperem in zašjem mu rano, nič hudega ne bo zrasle mu spet. In ti, milostivá?"

"Po velikonočna jajčeca."

In razidejo se.

Skoro so prispeli na cilj. V votlem hrastovem deblu je bila bogata zaloga jajčec, sveta zajčja prastara tajna.

Poklekli so, so odprtali koščke in košare in jih vrhovi napolnili. Tu Punkelček Štrbunkelček je dobil drobno jajčece v svoji mali košček.

Vračajoč se, so zapeli:

"Hopsasa, čez tri gorice, polne so košare, varno dvigajmo nožice, da se kaj ne stare!"

V velik vijugi so se ognili lisicega brloga, veselo vriskali in zbijali šale.

Tola Punkelček Štrbunkelček se je prehladil, je staknil nahod in je začel kihati.

Majka mu je obrisala mokri nasek.

In šli so dalje. Punkelček Štrbunkelček je začel vekati: "Majka, busek buba."

In hočjo dalje. Toda Punkelček Štrbunkelček je omagal in se ni ganil z mesta. Majka je s'la naprej. Punkelček pa nazaj in bilo se je bati, da ji izpuli repek.

Majka ga je zadela šuparamo in srečno so dospeli domov.

Doma jih je še nestrpno pričakoval strogi očka Glodaček Godrnjaček.

Prinesel jim je skodečee z barvami in čopiči. Stepli in pulili so se za nje in začeli pomakati čopiče globoko, skoro do dna da je

škropilo, culjalo in lilo vsenaokoli; po tleh, po jajčih in po zajčjih.

Jakee Hitrokracek je slikal rumena, s cvetočimi zvončki vse vprek okrašene, od polkne do ene.

Mihee Popihce žareče, kot mak, okoli pasu pa vijoličen trak.

Špela z banderco je slikala jance.

Punkelj naredil najlepšo je sliko, s šapo namazal je piko veliko.

In ker je kibiciral zdaj tam zdaj tu, je bil kucem koncev vos pikast, lisast in marogast. Pogledal se je v zrcalu, pa se je od smeha prijel za pisani trebušček imel je vijoličen, rdeče uhlje zelen repek, trebušček pa ves kot mavrica sama.

Zajčki so s prazne obleki in odnesli piruhe malčkom v mesto. Seveda šel tudi Punkelček Štrbunkelček z njimi.

ČESEN — SPLOŠNO ZDRAVILO

Pred pet tisoč leti so uživali, kakor je ugotovil Herodot na svoji poti v Egipt, sužnji pri stavbi Cheopsove piramide česen, da so ostali sveži in zdravi pri delu. Teh sužnjevi je bilo stotisoč. Hipokrat, znameniti zdravnik starega veka, je priporočal česen proti nalezljivim boleznim in črevesnim neprikljam. Tudi rimski Plinij je priznal njegovo zdravilno moč. V srednjem veku je bil česen še v čisljih, pomeje pa so se ga ogibali zavoljo zopernega duha. V novejšem času stopa znova na površje.

Profesor Roos je zdravil nekdo leklo, ki je imelo notranji katar, celo leto brez uspeha. Dekle je izginilo in se mu predstavilo čez več tednov. "Kje pa ste bila?" "V Franciji, gospod profesor, in tam so mi rekli, da naj jem česen, kolikor ga prenesem." Zdravnik so ni mogel načuditi svežosti in čistosti, ki jo je dosegla mladenka z uživanjem česna.

Profesor Roos si je vzela za primer in je pričel zdraviti zlasti s surovim česnom. "Munchener Medizinische Wochenschrift" je poročila leta 1925 njegovo študijo, ki je povzročila preobrat v znanstvenem svetu. Pariška akademija pravi, da česen čisti kri, znižuje krvni tlak, olajšuje delavnost srea, čisti želodec in čreva, uničuje bakterije. Poročila navajajo dejstvo, da dočakajo ljudstva, ki se ne strajajo duha surovega česna, kakor na Balkanu, v Dalmaciji, na Poljskem, v Čerkezi, visoko starost, sveži telesno in duševno.

Sedaj gre le za to, da se vzame česnu zoprnost, ki odbija, da se ne bo moglo več reči: beži, smrdiš po česnu! Pozornost francoskih zdravnikov je obrnjena na problem uporabe zdravilne sile surovega česna in na odstranitev, smrdu.

Pomenilo bi morda to pomoč za regulacijo črevesne delavnosti, če je nepravilnost ubija tako velik odstotek modernih ljudi.

"TELEFON" V PRAGOZDU

Divja plemena v ekvatorski Afriki imajo že dolgo neke vrste brezžičen "telefon," t. j. način sporazumevanja med oddaljenimi ljudmi. Postopajo takole: V votlo drevo zabijejo dolgo zagodo in vzamejo v roke dve palici, ki sta na koncu obdani s sirovim gumijem. Če udarjajo s palicama po tej pripravi, nastanejo razni zvoki, ki se lahko zvežejo med sabo, tako da jih tuje uho razloži in razume. Tako pripravo imenujejo ondi gudu-gudu. Vsako plemo ima svojega gudu-gudu "telefona," ki se dobro spozna v "razgovor" s palicami. Če se pojavi bližini kak hud slon ali panter, muditi na postaji, določeni za zajali ako želi katero plemo povabiti trk. Domačini so sporečili to njesosede na lov na antilope, se oglašajo gudu-gudu. Udarci se slišijo — zlasti v tihi noči — do 40 km je ekspedicijska dospela tja so že daleč. Takoj nato se oglašijo nadaljnje postaje in tako se v teku vsak je držal v rokah oskubeno ene noči razžiri kile in poplah po "koko" (kuro), Brežični udar so vsem ogromnem ekvatorskem pradedaj dobro razumeli in ga natančno izvršili.

Kretanje parnikov Shipping News

22. marca:	Stuttgart, Bremen, Boulogne Sur Mer, Volendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	27. aprila:	Deutschland, Cherbourg, Hamburg, Minnetonka, Cherbourg
23. marca:	Ile de France, Havre, Berengaria, Cherbourg	30. aprila:	America, Cherbourg, Bremen
30. marca:	Vulcania, Trst, Hamburg, Cherbourg, Pennland, Cherbourg, Antwerpen, Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	1. maja:	Mauretania, Cherbourg
3. aprila:	America, Cherbourg, Bremen	2. maja:	Dresden, Cherbourg, Bremen
4. aprila:	Dresden, Cherbourg, Bremen	3. maja:	France, Havre, Vulcania, Trst, Homeric, Cherbourg, Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
5. aprila:	Paris, Havre, (izlet), Olympic, Cherbourg	4. maja:	Belgenland, Cherbourg, Antwerpen, Minnekahda, Boulogne Sur Mer, Hamburg, Cherbourg, Hamburg, Leviathan, Cherbourg
6. aprila:	Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg, Conte Blancamano, Napoli, Genova	8. maja:	Austonia, Cherbourg, President Harding, Cherbourg, Bremen
10. aprila:	Mauretania, Cherbourg, Leviathan, Cherbourg	9. maja:	Muenchen, Boulogne Sur Mer, Bremen
11. aprila:	Muenchen, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	10. maja:	Berlin, Cherbourg, Bremen
12. aprila:	New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	11. maja:	Ile de France, Havre, (Glavni pomladanski izlet), Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
13. aprila:	Minnewaska, Cherbourg, St. Louis, Hamburg, Cherbourg, President Harding, Cherbourg, Bremen	12. maja:	Majestic, Cherbourg, Arabie, Cherbourg, Antwerpen, Karlsruhe, Boulogne Sur Mer, Bremen
15. aprila:	Reliance, Cherbourg, Hamburg, Berlin, Cherbourg, Bremen	13. maja:	Conte Blancamano, Napoli, Genova
17. aprila:	Aquitania, Cherbourg, Karlsruhe, Boulogne Sur Mer, Bremen	15. maja:	Reliance, Cherbourg, Hamburg
19. aprila:	Veendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	16. maja:	Paris, Havre, Berengaria, Cherbourg, President Roosevelt, Cherbourg, Bremen
20. aprila:	Ile de France, Havre, Majestic, Cherbourg, Lapland, Cherbourg, Antwerpen	17. maja:	New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
21. aprila:	New York, Cherbourg, Hamburg, Conte Grande, Napoli, Genova	18. maja:	Olympic, Cherbourg, Antwerpen, Minnetonka, Boulogne Sur Mer, Columbus, Cherbourg, Bremen
22. aprila:	Columbus, Cherbourg, Bremen	19. maja:	St. Louis, Cherbourg, Hamburg
24. aprila:	Berengaria, Cherbourg, George Washington, Cherbourg, Bremen	20. maja:	Presidente Wilson, Trst (izlet), Mauretania, Cherbourg, George Washington, Cherbourg, Bremen
25. aprila:	Stuttgart, Boulogne Sur Mer, Bremen	21. maja:	Stuttgart, Boulogne Sur Mer, Bremen
26. aprila:	Statendam, Boulogne, Sur Mer, Rotterdam, (Privt.), Naš izlet, Paris, Havre, Olympic, Cherbourg, Pennland, Cherbourg, Antwerpen, Augustus, Napoli, Genova	22. maja:	France, Havre, Veendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
		23. maja:	Homeric, Cherbourg, Pennland, Cherbourg, Antwerpen, Minnetonka, Cherbourg, Hamburg, Leviathan, Cherbourg, Conte Grande, Napoli, Genova
		24. maja:	Aquitania, Cherbourg, America, Cherbourg, Bremen
		25. maja:	Cleveland, Cherbourg, Hamburg, Dresden, Cherbourg, Bremen
		26. maja:	Ile de France, Havre (izlet), Statendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
		27. maja:	Augustus, Napoli, Genova

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih
Ile de France 29. mar.; 19. apr.
Paris 5. aprila; 26. aprila.
France 3. maja; 24. maja.
(Op. solnoč.)

Najkrajša pot po železnici. Vsakdo je v posebni kabini z vsemi modernimi udobnostmi. Pijača in slava francoska kuhinja. Izredno nizke cene.

Vpraskajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali
FRENCH LINE
19 STATE STREET
NEW YORK, N. Y.

COSULICHLINE

NAGLA VOŽNJA V JUGOSLAVIJO

Ogromna motorna ladja
Vulcania

Odpluje na njeno prihodnje odpluje
30. MAR. in zopet 4. MAJ.

Kot njena posestrimska ladja — Saturna, prekaša vse ladje sveta v razkošju, udobnosti in naglici ter nudi najboljšo službo v Evropi. Posebne cene za tja in nazaj. Več novosti na Vulkaniji in Saturniji, vključno plavalni bazen v drugem razredu.

Veliki parnik na olje
Presidente Wilson

ODPLUJE
18. APR. in 22. MAJA

PHELPS BROS. & CO., Gen. Agentje
17 Battery Place, New York

— ko pri brzojavljanju — po določenih znakih ali besedah, marveč po ritmu. Kako daleč gre ta primitiven način dogovarjanja v daljavo, priča sledeča dogodka: Ko je potovala skozi srednjo Afriko raziskovalna ekspedicijska Citroen je sta", ki se dobro spozna v "razgovor" s palicami. Če se pojavi bližini kak hud slon ali panter, muditi na postaji, določeni za zajali ako želi katero plemo povabiti trk. Domačini so sporečili to njesosede na lov na antilope, se oglašajo gudu-gudu. Udarci se slišijo — zlasti v tihi noči — do 40 km je ekspedicijska dospela tja so že daleč. Takoj nato se oglašijo nadaljnje postaje in tako se v teku vsak je držal v rokah oskubeno ene noči razžiri kile in poplah po "koko" (kuro), Brežični udar so vsem ogromnem ekvatorskem pradedaj dobro razumeli in ga natančno izvršili.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je poučen o potnih listih, prtljaji in drugih stvareh. Vse to naše dolgoletne iskavine Vam mi zamoremo dati najboljša pojasnila in priporočila, vedno le prvotne brzojavilke.

Tudi nedržavljan samorejo potovati v stari kraj, toda preskrbeti si morajo dovoljenje ali permit iz Washingtona, bodisi za eno leto ali 6 mesecev in se mora delati prošnjo vsaj en mesec pred odpotovanjem in to naravnost v Washington, D. C., na generalnega naselilškega komisarja.

Glasom odredbe, ki je stopila v veljavo 31. julija 1926 se nikomur več ne pošlje permit po pošti, ampak ga mora iti iskat vsak prosilec osebno, bodisi v najbližji naselilski urad ali pa ga dobi v New Yorku pred odpotovanjem, kakor kdo v prošnji zaprosi. Kdor potuje ven brez dovoljenja, potuje na svojo lastno odgovornost.

KAKO DOBITI SVOJCE IZ STAREGA KRAJA

Od prvega julija je v veljavi nova ameriška priseljiška postava. Glasom te postave smorejo ameriški državljani dobiti svoje žene in neporočene otroke izpod 21. leta ter ameriške državljane svoje moške s katerimi so bile pred 1. junijem 1928. leta poročene, izven kvote.

Jugoslovanska kvota znaša še vedno 671 priseljenec letno. Do polovice te kvote so upravičeni starši ameriških državljanov, moške ameriških državljanov, ki so se po 1. junija 1928. leta poročili in poljedelci, ostrova žene in neporočeni otroci izpod 21. leta onih nedržavljanov, ki so bili postavne pripuščeni v to deželo za stalno bivanje tu. Vsi ti imajo prednost v kvoti, od ostalih sorodnikov, kakor: bratov, sester, nečakov, nečakinj itd., ki spadajo v kvoto brez vsake prednosti v isti, pa so se sprejema nikalnih prošnji za ameriškanke vize.

SAKSER STATE BANK

32 Cortlandt Street